

-ARAŞTIRMA MAKALESİ-

GÖÇMEN KAÇAKÇILIĞI SUÇUNUN HUKUKİ YÖNLERİNİN ARAŞTIRILMASI*

Fereshteh SHADEMANPOOR¹

Dr.

İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

E-mail: fshademan08@gmail.com

ORCID ID: 0000-0002-6273-8751

Öz

Son zamanlarda ülkelerde daha fazla dikkat çeken en önemli organize suçlardan biri göçmen ticareti suçudur. Göçmen kaçakçılığı, uyuşturucu ve silah kaçakçılığından sonra üçüncü sırada yer alıyor. Bu suçun asıl öznesi insan ticareti mağduru olan insandır. Europol'e göre her yıl, binlerce insan daha iyi yaşamak ve daha fazla para kazanmak için Avrupa ülkeleri başta olmak üzere bir ülkeden diğerine göç ediyor. Ancak hedefe ulaştıktan sonra yasal olarak yaşamak ve çalışmaktan haber alınmaz ve zamanlarını sağlık, yaşam ve hatta güvenlik açısından uygun olmayan yerlerde geçirmek zorunda kalırlar. Çoğu ülkede, insan ticareti suçu daha fazla tanımlanmıştır ve göçmen ticareti suçuna ilişkin özel bir yerel kanun bulunmamaktadır. Bazı ülkeler, özellikle Avrupa ülkeleri, insan ticareti suçunu içeren uluslararası insan hakları hukukunu iç hukuka tercih etmektedir, ancak ulusal hukukları göçmen ticareti suçunun kapsamlı bir tanımını yapmadığından, çoğu zaman mahkemelerin bu suçu takip etmek ve önlemek için özel bir prosedür ve bu, insan tacirlerinin ve işverenlerin suistimal edilmesine yol açmıştır. İş ve yaşam için yasal ikametgâhın olmaması mağdurların sorunlarını

* Bu çalışmada bilimsel araştırma ve yayın etiği ilkelerine uyulmuştur.

¹ **Sorumlu Yazar:** fshademan08@gmail.com

Atf (APA): Shademanpoor, F., (2023), Göçmen Kaçakçılığı Suçunun Hukuki Yönlerinin Araştırılması, Hukuk ve İktisat Araştırmaları Dergisi, 15 (2): 187-205., <https://doi.org/10.53881/hiad.1149822>

Lisans: Bu makalenin kullanım izni Creative Commons Attribution-NoCommercial-NoDerivs 3.0 Unported (CC BY-NC-ND3.0) lisansı aracılığıyla bedelsiz sunulmaktadır.

artırmakta ve haklarını almak için ülke mahkemelerine gitmelerini engellemekte ve işverenlerinin baskısına sessiz kalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Organize suç, Sınır aşan ve Uluslararası suçlar, İnsan Kaçakçılığı, Göçmen Kaçakçılığı, İnsan Ticareti Mağdurlarına Destek*

Alan Tanımı: *Uluslararası Hukuk*

INVESTIGATION OF THE LEGAL ASPECTS OF THE IMMIGRANT SMUGGLING CRIME

One of the most important organized crime that has recently received more attention in countries is the crime of migrant trafficking. Immigrant trafficking ranks third after drug and arms trafficking. The main subject of this crime is human beings who are victims of trafficking. According to Europol, thousands of people migrate from one country to another every year, especially to European countries in order to live better and earn more money. But after reaching the goal, there is no news about living and working legally, and they are forced to spend their time in places that are not suitable in terms of health, life and even security. In most countries, the crime of human trafficking is more defined, and there are no specific domestic laws on the crime of migrant trafficking. Some countries, especially European countries, prefer international human rights law, which includes the crime of trafficking, to domestic law, but since their national law does not provide a comprehensive definition of the crime of migrant trafficking, it is often The courts do not have a specific procedure for pursuing and preventing this crime, and this has led to the abuse of traffickers and employers. Lack of legal residence for work and life increases the problems of the victims and prevents them from going to the courts of the country to get their rights, and they remain silent under the oppression of their employers.

Key Words: *Organized Crime, Transnational and International Crime, Human Smuggling, Migrant Smuggling, Support for Victims of Human Trafficking*

JEL Codes: *K20*

1.GİRİŞ

Antik köleliğin kanıtı, tarımın gelişmesinden yaklaşık 11.000 Y sonra ve Neolitik Devrim sırasında uzanıyor. Kölelikle ilgili ilk belge Hammurabi Yasası'nda (MÖ 1760) bulunabilir (Vikipedi). Eski zamanlarda kölelik ve kulluk kabul edilmiş ve ortak bir yasaydı. Birçok insanın kölesi vardı ve kölenin karısı ve çocukları olsa bile, kölelik tamamen yasaldı, karısı ve çocukları köleydi. Yani köle çocuk, köle doğar doğmaz doğmuştu. Ancak Orta Çağ'dan itibaren, Afrika'dan başka yerlere köle gönderen organize insan kaçakçılığı sistemleri ortaya çıktı. (Babakhani, Erfan, s 4.)

Bu dönemde kölelik karşıtı hareketin yükselişiyle birlikte, açık köleliğin ve köle ticaretinin kalıntılarını ortadan kaldırmak için yenilenmiş bir kararlılık vardı ve bazı zorla çalıştırma biçimlerinin kötüye kullanılması konusunda önemli bir endişe ortaya çıktı. 1791'de Fransa ve 1833'te İngiltere, yasal köleliğin kaldırılmasına öncülük etti. 1815'te Viyana Sözleşmesi, medeni uluslararası toplumun değerlerine aykırı köleliği ilan etti. Kaldırılmasına Dair Bildirge imzalandı ve 1841'de Londra'da Afrika Köle Ticareti Antlaşması imzalandı.

Yirminci yüzyılda uluslararası hukukun gelişimine paralel olarak köleliğin uluslararası hukukta ön plana çıkarılması için birçok çalışma yapılmış ve uluslararası örgütlerin yükselişi ile kölelikle mücadele için bir platform oluşturulmuştur.

1924 yılında, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından köleliğin tespit edilmesi ve ülkelerdeki kapsamının değerlendirilmesinden sorumlu olan Geçici Kölelik Komisyonu adlı bir komisyon kuruldu. Son olarak, komisyonun incelemesinin sonuçlarına dayanarak, Milletler Cemiyeti 1926'da Kölelik Sözleşmesini veya Köle Ticaretinin Yasaklanması Sözleşmesini onayladı.

Kölelik Sözleşmesi'nden önce, 1924'te Kölelik Komisyonu tarafından derlenen ve daha sonra Birleşmiş Milletler Konseyi tarafından onaylanan bir listede bunun çeşitli biçimleri belirlendi.

Kölelik ve köle ticaretine ek olarak, bu liste şunları içeriyordu: Köleliğin kaldırılmasına yönelik en önemli adımlardan biri, Milletler Cemiyeti tarafından kurulan ve ilk olarak 25 Eylül 1926'da imzalanan uluslararası bir antlaşma olan 1926 Kölelik Sözleşmesi veya Köle Ticaretinin Yasaklanması ve Köleliğin Kaldırılmasına İlişkin Sözleşme'dir (Slavery Convention 1926).

Sözleşmenin amacı, köleliğin ve köle ticaretinin kaldırılmasını onaylamak ve teşvik etmektir. Sözleşmenin (1926) tanımı, ülkelerin kendi sınırları içinde köleliği ölçebilecekleri temel olarak kabul edilebilir. Bu Sözleşmenin 1 (a) maddesindeki tanıma göre, "kölelik, herhangi bir mülkiyet hakkının kullanıldığı bir kişinin diğeri üzerindeki durumu veya durumudur", köleliği, bir kişinin altında olduğu bir durum olarak tanımlar. 1930'da, bu zayıflıklardan bazılarını ele almak için bir danışma komisyonu kuruldu, ancak etkinliği gizli anlaşmaların mevcudiyeti nedeniyle sınırlıydı. Buna göre, Kölelik Sözleşmesi bu uygulamayı ve onunla bağlantılı uygulamaları yasaklamış olsa da, yalnızca üye ülkelerde köleliğin gözden geçirilmesi ve uygulanmasına yönelik yöntemler oluşturmada değil, aynı zamanda hak iddiasında bulunabilecek uluslararası bir organ oluşturmada da başarılı olmamıştır.

Bu engellere rağmen, Milletler Cemiyeti, Burma ve Nepal gibi ülkeleri propaganda ve hükümetler üzerinde baskı yoluyla kölelik karşıtı yasaları uygulamaya teşvik edebildi. Aynı zamanda, çalışmaya yeni başlayan Uluslararası Çalışma Örgütü, ilk Zorla Çalıştırma Sözleşmesini onayladı. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 29. Sözleşmesi, bir takım istisnaları sıralayarak her türlü zorla çalıştırmayı yasaklamaktadır. Zorla veya zorunlu çalıştırma, 2 (1). Maddede "bir kişinin cezalandırılma korkusuyla yaptığı ve gönüllü olarak yapmadığı herhangi bir iş veya hizmet" olarak tanımlanmaktadır. Bu taahhüt, eylem ve ihmali içeriyordu. Hükümetlerin kendileri insanları çalışmaya zorlamamalı ve kendi topraklarında zorla çalıştırmayı kabul etmemelidir. Bu nedenle, bu Sözleşmenin 25. Maddesi, zorla çalıştırmanın yasa dışı bir şekilde uygulanması bir suçtur ve cezalandırılmalıdır.

Buna ek olarak, 1926 Sözleşmesi de dâhil olmak üzere bazı kölelik anlaşmaları, zorla çalıştırma yasasına istisnalar öngörmüştür, bu nedenle zorla çalıştırmanın kaldırılması hiç düşünülmemiştir. Sonraki yıllarda, eski sömürgelerin bağımsızlıklarını yeniden kazanmaları ve sömürgecilerin ekonomik sömürü endişesi ortadan kalktığına, uluslararası toplumun ilerlemeye yönelik gelişmeleri, geri çekilme ortadan kalkmasa da, kısmen ortadan kalktı. Hükümetler bu süre zarfında köleliği ve zorla çalıştırmayı rakiplerini bastırmak için araç olarak kullanabileceklerini öğrenmişlerdi. Hapis cezası, siyasi aktiviteler için zorunlu çalışma ile birlikte yeni bir kölelik biçimini ortaya çıkardı. 1950'ler, siyasi amaçlar için zorla çalıştırmanın kullanımının arttığını gördü. 1945'te Birleşmiş Milletler 'in

kurulmasıyla, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ve Philadelphia Bildirgesi köleliği yasakladı. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 4. Maddesi, her türlü köleliğin yasaklanmasını zorunlu kılar. Kısa bir süre sonra, 1957'de Uluslararası Çalışma Örgütü, Zorla Çalıştırmanın Kaldırılmasına İlişkin 105 Sayılı Sözleşmeyi onayladı. Bu sözleşmede, işyerinde düzeni sağlamanın bir aracı olarak, güç seferberliği ve ekonomik kalkınma için güç kullanımı olarak ifade özgürlüğünü, özellikle de siyasi görüşlerin ifadesini kısıtlamak için bir araç olarak zorla çalıştırmanın kullanılması, şirket aleyhine bir ceza Grev sırasında ve ulusal ırk ve cinsiyet ayrımcılığı yapma aracı olarak yasaklandı.

Eylül 1956'da Birleşmiş Milletler, Köleliğin, Köle Ticaretinin ve Kölelikle İlgili Kurumların Kaldırılmasına İlişkin Ek Sözleşmeyi kabul etti. 1956 Ek Sözleşmesi'nin 7 (a) maddesine başka bir tanım eklenmiştir: 1926 Kölelik Sözleşmesi'nde tanımlandığı şekliyle "kölelik" in anlamı, bir kişinin diğerine göre durumudur. Herhangi bir mülkiyet yetkisini kullanan kişiye böyle bir durum veya durumda "köle" denir. Uluslararası Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi'nin 1966'da onaylanması ve bu belgede zorla çalıştırma ve köleliğin ilan edilmesi, köleliğe karşı mücadeleye insan hakları perspektifinden daha belirgin bir tat verdi(Taheri, Azadeh & Manteghi, 2021: 56).

Dünyadaki göçmenler genellikle düşük gelirli bireyler olarak adlandırılır. Göçmenler özellikle sömürüye ve benzeri şeylere karşı savunmasızdır. Bu tür insan ticareti, temel insan haklarını ihlal etmektedir. Fuhuş, sokakta dilencilik, zorunlu ev işleri, evlilik, evlat edinme amacıyla insan ticareti, Tarım işleri, inşaat, silahlı çatışma (çocuk askerler), ve diğer çalışma veya hizmet biçimleri sömürücüdür.

2.SINIR AŞAN ORGANİZE SUÇLAR

Sınır aşan organize suçun genel ve basit tanımında, sınır aşan organize suçun, öncelikle: ilgili suç şebekeleri tarafından işlenen ve ikinci olarak: bu ağların farklı ülkelerde veya hedeflerde suç faaliyetlerinde bulunduğu bir suçu ifade ettiği söylenebilir. Onlar tarafından bir suç, bir ülkenin coğrafi sınırlarının ötesindedir. Organize suçun özellikleri arasında suç örgütü, organize suç faaliyeti, korumacı araçlar ve tekel sayılabilir (Hatamzade & Ali, 2014).

2.1. Sınır Aşan Organize Suçun Tanımı

Sınır aşan suçlar, planlama, yürütme veya etkilerine birden fazla ülkeyi dâhil eden yasa ihlalleridir. Bu suçlar, nedenlerinin anlaşılmasında, önleme stratejilerinin geliştirilmesinde ve etkili yargılama prosedürlerinin oluşturulmasında benzersiz sorunlar ortaya çıkaran çok uluslu doğaları ile diğer suçlardan ayrılmaktadır. Sınır aşan suçlar, yasadışı malların sağlanmasını (uyuşturucu kaçakçılığı, çalıntı mal kaçakçılığı, silah kaçakçılığı ve kalpazanlık), yasadışı hizmetleri (ticari seks ve insan kaçakçılığı) ve iş dünyasına ve devlete sızmayı (dolandırıcılık, haraç alma) içeren üç geniş kategoride gruplandırılabilir, kara para aklama ve yolsuzluk) birden fazla ülkeyi etkiliyor. Sınır aşan suçlar, birden fazla ülkeyi kapsayabilen veya içermeyebilen insanlığa karşı suçları içeren uluslararası suçlardan farklıdır (Albanese & Jay, 2017).

Ulus ötesi organize suç, suçlulara yüksek faydalar ve muazzam insani, sosyal ve ekonomik maliyetler getirir. İnsan kaçakçılığı genellikle göçmen kaçakçılığı, uyuşturucu kaçakçılığı, gasp, Kara para aklama, belge sahtekârlığı, ödeme kartı sahtekârlığı, mülkiyet suçları, siber suçlar ve benzeri gibi diğer organize suç biçimleriyle ilişkilendirilir. Bu karmaşık suç olgusu, güvenlikten göçmenlik, adalet, eşitlik, temel haklar, araştırma, geliştirme ve işbirliği, dış eylem ve istihdama kadar çok çeşitli AB politikaları ve girişimlerinde sistematik olarak ele alınmaya devam etmektedir (<https://ec.europa.eu>).

- A. Göçmen kaçakçılığı, bir kişinin doğrudan veya dolaylı olarak Mali kazanç elde etme sürecidir.
- B. Göçmen kaçakçılığı ve kişinin uyruğu ve daimi ikametgâhı olmadığı bir ülkeye yasa dışı giriş o topraklarda yok.
- C. Hukuken geçerliliği olmayan belgelerin kullanılması seyahati de yasa dışı kılar. Sahte belgeler yani yetkili bir merci tarafından düzenlenmemiştir ve yalnızca orijinal ve yasal belgeye resmi bir benzerliği veya usulüne uygun ve onun adına olan bir belgeye sahiptir. Yetkili makam verilir ancak yasal sahibi dışında bir kişi tarafından sunulur.

2.2. Sınır Aşan Organize Suçun Yasal Yönleri

Maalesef, hiçbir uluslararası belgede veya anlaşmada "uluslararası organize suçun" net bir tanımı yoktur. Palermo Sözleşmesi, sınır aşan organize suçun net bir tanımını sağlamamaktadır. 5. maddede "örgütlü bir suç grubuna katılmanın suç haline getirilmesi" tanımına ayrılmıştır, bunun nedeni, her ikisi de "ulus ötesi organize suç" ve "organize suç grubu" bağlamında aranmalıdır.

1. Her Akit Devlet, aşağıdaki fiillerin kasten işlenmesi halinde suç sayılması için gerekli olabilecek yasal ve diğer önlemleri alacaktır.

A) Suçun başlatılmış veya suç sayılmış olmasına bakılmaksızın, aşağıdaki cezai suçlardan herhangi biri veya her ikisi.

A (1) Bir veya birden fazla kişiyle, doğrudan veya dolaylı olarak, mali veya diğer maddi çıkar elde etmek amacıyla ciddi bir suç işlemek için anlaşmaya varmak ve iç hukuk gerektiriyorsa, ortaklardan birinin eylemini içerir.

Bir anlaşmanın veya organize bir suç grubu tarafından işleri yapmıştır.

A(2) Organize bir suç grubunun amacını ve genel suç faaliyetini bilerek veya söz konusu suçları işleme kastını bilerek aşağıdaki faaliyetlere katılan kişinin davranışı:

A(2-1) Organize suç grubu suç faaliyetleri.

B) Organize bir suç grubu tarafından işlenen ciddi bir suçun işlenmesini organize etmek, yönlendirmek, yardım etmek, yardım etmek, kolaylaştırmak veya tavsiyede bulunmak.

2. Bu maddenin birinci paragrafında atıfta bulunulan bilgi, niyet, amaç, niyet veya anlaşma, nesnel konunun koşullarından çıkarılabilir. Paragrafında belirtilen suçları güçlendirmek için organize bir suç grubunun varlığını gerektiren kararlı devletler, iç hukuklarının organize suç grupları tarafından işlenen tüm suçları içermesini düzenler.

Bu Devletler ve bu fıkrada belirtilen suçların işlenmesine ilişkin olarak varılan anlaşmanın uygulanması için iç hukukları gerekli gördüğü çeşitli Devletler, bunu imzalarken, tevdi ederken, onaylarken, Kabul ederken, Genel Sekreterliği onaylama veya katılma, Birleşmiş Milletler bilgilendirecektir. Sözleşme, bu Sözleşmede aksi belirtilmedikçe, söz konusu suçun doğası gereği sınır aşan nitelikte

olduğu ve organize bir suç grubuyla ilgili olduğu durumlarda, aşağıdaki suçların önlenmesi, soruşturulması ve kovuşturulmasında uygulanır:

3. Bu maddenin (1) numaralı paragrafında, aşağıdaki durumlarda suç doğası gereği sınır aşan olacaktır:

A) Bir ülkede gerçekleşti, ancak hazırlanmasının, planlanmasının, yönlendirilmesinin ve kontrolünün önemli bir kısmı başka bir ülkede yapıldı.

B) Bir ülkede meydana gelmiş, ancak birden fazla ülkede suç faaliyetinde bulunan organize bir suç grubu içermiştir.

C) Bir ülkede oldu ama başka bir ülkede etkileri önemli.

Bazı durumlarda suçlar sınıflandırılır ve buna göre suç ve suç fiilinin zararlı etkileri kanunla belirlenir. Örneğin, adam kaçırmaya suçunu işleyen bir suç grubunda, en fazla cezayı grubun başkanı alır, ardından yardımcısı sırasıyla suç eylemlerinden dolayı ve grupta başka kişiler varsa, kolaylaştırmak için onların yardımları Suç eylemi cezayı hak eder. Ancak organize suçlarda hiyerarşi dikkate alınmaz. Sözleşme 'ye göre bir suç fiilinin işlenmesinde üyelerin ve rütbelerinin belirlenmesine gerek yoktur. Bu gibi durumlarda, Sözleşme çok geniş ve genel bir görüşe sahiptir ve dolayısıyla geniş kapsamlı olacaktır. Dolayısıyla hukuki ve yargısal hükümlerin belirlenmesinde kesinlik ve incelik, tüm insanların menfaatine olup, bir bakıma suçları önlemekte ve suçun işlendiğinin ispat imkânını kolaylaştırmaktadır.

Mağdurları korumak ve insan ticareti suçunu önlemek için geliştirilmiş somut yönergeler sağlamak için hükümetler, insan hakları konularını mümkün olduğunca yasaya dahil etmeli ve insan ticaretiyle ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeylerde mücadele etmek için politika ve önlemler uygulamalıdır. İnsan hakları ilkeleri ve yönergeleri (bir çerçeve ve ölçüt olarak), Amerika Birleşik Devletleri'ni, bu hedeflere ulaşmak ve insan ticaretinin önlenmesi ve mağdurların haklarının korunması için önerilen yönergeleri uygulamak için Yüksek Komiserlik Ofisi ile birlikte çalışmaya çağırıyorum (Robinson & Marie, E/2002/68/Add.1).

Açıktır ki, onların iyi gelişmiş kurumlara sahip daha güçlü devletlerde de faaliyet göstermezler, ancak yetersiz kolluk kuvvetleri ek bir avantajdır. İnsan Hakları Evrensel Beyanname'sinin 4 (b) maddesi rıza ile ilgili olarak şunları belirtmektedir: Rıza konusu hiç de basit bir konu değildir ve yetkinin nerede bitip kısıtlamanın nerede başladığını belirlemek kolay değildir. Bu nedenle 4(b) maddesine göre insan

ticareti mağduru rıza gösterse de vermese de vardır. Başka bir deyişle, Sözleşme'ye göre sınır aşan organize suçun gerçekleşmesi için, bir suçun işlenmesi için bir saik ve maddi menfaat elde etme amacının varlığı şarttır. Bu unsur, yani saik ve kasit psikolojik unsurunun varlığının ortadan kaldırsak, işlenen suçun başlığının değiştirilir veya bu fiilin uluslararası suç niteliği taşımaması haline gelir. Ancak tatmin ve motivasyon, bir kişi için bir tür psikolojik ve manevi unsur olarak kabul edildiğinden, o kişide, kişinin işten tam bir memnuniyetle mi yoksa memnuniyetle mi tatmin olduğunu belirlemek çok zordur veya kişinin, gelecekteki durumla ilgili yetersiz bilgisi nedeniyle, o anda, eylemi gerçekleştirme niyeti ve motivasyonundan tamamen memnun olması, ancak o belirli sorun veya olayla yüzleştikten sonra, tahmin edilen şeyle karşılaşmış bile mümkün değil. Organize suç durumunda tartışılabilir bir diğer konu, Sözleşme'nin 3. maddesinde atıfta bulunulan suçun ulus ötesi veya sınır ötesi doğasıdır. Yani suç bir ülke sınırları içinde işlenmez ve o ülke sınırlarını aşar veya bazen suçun kaynağı ülke içinde olabilir, ancak suç bir grup suçlunun kendi topraklarında işlediği suçtur. Suçun bir ülkede işlenmiş olması, ancak ana etkilerinin başka bir ülkede ortaya çıkması bile mümkündür.

Hukuki anlamda insan ticareti suçunun niteliği, mağdurun bir meta olarak kullanılmasıdır. İnsan veya göçmen ticareti, diğer uluslararası ceza gerektiren suçlar gibi, cezai bir unsura sahiptir. İnsan ticareti suçunun işlenebilmesi için üç şeyin olması gerekir: Mağdurun maddi kazanç elde etmek için kaçtığı araç, amaç, eylem. İnsan ticareti veya göçmen ticareti, diğer uluslararası ceza gerektiren suçlar gibi, cezai bir unsura sahiptir. İnsan ticareti suçunu işlemek için üç şey olmalıdır: Araç, amaç, eylem, Mağdurun maddi kazanıma kaçaklığı.

Anna Gekht (Uluslararası Hukuk Profesörü) Diğer ülkelere yasadışı göçün artması üzerine dedi: küresel pazarların, ucuz işgücü talebinin, büyüyen küresel ekonomik boşlukların, kadınlara ve çocuklara karşı ayrımcılığı ve şiddeti teşvik etme fırsatlarının olmaması, yolsuzluk ve organize suç, siyasi istikrarsızlık ve savaş, Silahlı, artan yoksunluk ve yoksulluğun marjinalleşmesi, aşırı yoksulluk, hükümetlerin kayıtsızlığı, ayrımcılık, iletişim teknolojileri ve ulaşımdaki ilerlemeler, insan ticareti ve insan ticareti suçundaki bu son artışa katkıda bulunmuştur. Soğuk Savaş'ın sonunda meydana gelen ekonomik ve siyasi değişimler ve Asya'da uluslararası sınırların açılması, göçmen işgücünde keskin bir değişime yol açtı. Yeni bağımsız ülkelerde ve gelişmekte olan ülkelerde iş

fırsatlarının olmaması, artan yoksulluk ve ayrımcılık, insanları yurtdışında daha iyi bir yaşam sürmeye yönlendirdi (Foroughi & Yaser, 2011: 19).

İnsan ticareti terimi, gönüllü göçe yardımcı olmaktan cinsel sömürüye, zorlama, sindirme, aldatma, şiddet ve maddi kazanç yoluyla kişilerin transferine kadar uzanan uygulamaları tanımlamak için çeşitli faktörler tarafından kullanılmaktadır. Yüzyılın başlarına kadar, genel olarak insan ticareti mağdurlarının ve özel olarak kadınların mevcut ihtiyaçlarını karşılama ihtiyacından doğan yeni insan ticareti kavramları vardır. Bu nedenle, insan ticareti mağdurlarının haklarını korumak ve geliştirmek için özel olarak yeni tanımlar düzenlenmelidir. Bu tanıma göre insan ticareti: "Aldatma veya başka bir zorlama veya diğer bir zorlama biçimiyle veya onu doğrudan veya dolaylı olarak sömürmek amacıyla, başka bir ülkeye girmesini veya orada kalmasını teşvik eden bir kişinin hukuka aykırı eylemidir. 2002'de İnsan Ticareti Protokolü'nden esinlenen aynı referans, daha eksiksiz bir tanım sağlar.

Bu nedenle, Avrupa Birliği başkalarının sömürülmesini de desteklemektedir. Ancak bu tanım, BM tanımının aksine, üyelerin uzaklaştırılmasını bir insan ticareti biçimi olarak kabul etmemektedir. Daha önce verilen tanımlara rağmen, 1994 Y, BM Genel Kurulu tarafından önerilen tanım, 2000 İnsan Ticareti Protokolü tanımından daha geniş kabul görmüştür. Bu tanıma göre: "İnsan ticareti, nihai amacı insanları cinsel olarak sömürücü ve baskıcı durumlara zorlamak olan, esas olarak gelişmekte olan ülkelerden ve ekonomileri geçiş sürecinde olan ülkelere insanların ulusal sınırların ötesinde yasadışı ve gizli hareketi Ve ekonomik olduğu Kadar ekonomik de. Zorla ev işi, töre evliliği, gizli istihdam ve işverenlerin, insan tacirlerinin ve suç örgütlerinin yararına töre olarak evlat edinme gibi insan ticaretiyle ilgili diğer faaliyetlerdir (Haghighyeghi, Zahra & Moghadam, 2021: 376). İnsan kaçakçılığında, insan ticaretine maruz kalan kişi mağdur olarak kabul edilirken, insan kaçakçılığında göçmenlik yasalarını çiğneyen varış ülkesi mağdur olarak kabul edilir. İnsan kaçakçılığında, söz veren kişi yardıma para ödenir veya göç etmek isteyen kişi tarafından bir miktar para vaat edilir. Kaçakçı, hareket ettirdiği kişi müşterisi veya müşterisi iken, hareketin kolaylaştırıcısıdır. Bu ülkelere sığınma Bu yolculuğu bir bedel karşılığında yapmalarına yardımcı olan kaçakçılardır. İnsan kaçakçılığında müşteri, nihai sömürücü için kaçakçılığa maruz kalacak kişiyi arayan işe alım görevlisidir. Bu durumda, ticareti yapılan kişi müşteri değildir. Yine insan ticaretinde, insan ticaretine maruz kalan kişinin kimliği hareket amacı açısından önemlidir.

3. İNSAN TİCARETİ İLE GÖÇMEN TİCARETİ ARASINDAKİ FARK

İnsan ticareti (Smuggling) ve göçmen kaçakçılığı (Trafficking), birbirine çok benzer , ancak aynı zamanda birbirinden farklıdır. Bu iki suç arasındaki en önemli benzerlikler şu şekilde ifade edilebilir:

- 1) Her iki insanlığa karşı suçun konusudur.
- 2) Her iki durumda da üçüncü dünya ülkelerinden gelişmiş ülkelere insan ticareti yapılmaktadır.
- 3) Her iki vakanın da ulus ötesi organize suç örnekleri olduğu ve dolayısıyla bu suçların temel özelliklerini taşıdığı göz önüne alındığında, yani doğası gereği ulus ötesi niteliktedir ve maddi kazanç amacıyla yapılır ve failler genellikle organize gruplardır.

4. TÜRKİYE'DE İNSAN TİCARETİ VE GÖÇ SUÇUNA KISA BİR BAKIŞ

Ülke sınırları içerisinde gerçekleşen göçe iç göç, ülke sınırını aşan göçe de dış göç denmektedir. Türkiye, jeopolitik konumu, iklimi, yaşam olanakları gibi birçok çekici faktörün bulunduğu ve bu sebeplerle de göç hareketlerinin hedefinde olan bir ülkedir. Bu yüzden Türkiye'nin yer aldığı coğrafya sıklıkla göç hareketlerinden etkilenmektedir. Osmanlı İmparatorluğu döneminden bu yana T.C. sürekli olarak göç hareketleri ile kültürel, siyasal, ekonomik, dilsel ve dinsel yönden zenginleşmekte ve gelişmektedir. Bu konudaki en önemli hareket mübadeledir. Türkiye ve Yunanistan arasındaki nüfus mübadelesi Lozan Konferansı'nda görüşülmüş ve 1923 yılında Yunan ve Türk Halklarının Mübadelesine İlişkin Sözleşme ve Protokol'ün imzalanmasıyla sonuçlandırılmıştır. Bu sözleşme gereğince, Batı Trakya dışında yaşayan 350.000 kişi ve İstanbul dışındaki 200.000 kişi karşılıklı olarak yer değiştirmiştir. Bunun dışında 1948-1950 yılları arasında yaklaşık 30.000 Yahudi Türkiye'den İsrail'e göç etmiştir. Bir diğer göç hareketi ise işsizlik ve daha iyi yaşam koşullarına sahip olma arzusu nedeniyle yapılan yer değişiklikleridir. İkinci Dünya Savaşı sonrası Batı Avrupa ülkelerinde sanayi, madencilik gibi alanlarda çalışmalar başlamıştır. Fakat ülkelerin bu çalışmalar için yeterli işçiye sahip olmamaları ucuz iş gücü ihtiyacını doğurmuştur. İşçi açığının kapatılması için 1961 yılında Türkiye'yle Almanya arasında işçi alımı antlaşması imzalanmış ve 6800 Türk işçi geri dönme düşüncesiyle Almanya'ya göç

etmeye başlamıştır. Bu işçi göçleri 1964 yılında Belçika, Hollanda ve Avusturya, 1965 yılında Fransa, 1967 yılında İsveç ve 1968 yılında ise Avustralya ile devam etmiştir. Anadolu toprakları coğrafi konum olarak doğu ve batı arasında köprü görevi gördüğü için, Osmanlı İmparatorluğu döneminde Balkanlar'dan ve Orta Asya'dan çok sayıda topluluk Osmanlı topraklarına göç etmiştir. Portekiz'deki ve İspanya'daki yaklaşık 300.000 Yahudi Hristiyan olmaya zorlanmış, din değiştirmeleri ya da ülkeyi terk etmeleri konularında baskı görmüştür. Karşılaşabilecekleri yaptırımlardan dolayı bu kişiler, 1497 yılında Sultan II. Beyazıt tarafından Osmanlı İmparatorluğu topraklarına getirilmiştir. Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılma dönemine girmesiyle toprak kaybedilmiş, Balkanlar'daki Türkler de baskı görmeye başlamıştır. Yaklaşık 1.500.000 kişi göç etmek zorunda kalmıştır ve bu göç hareketi hala devam etmektedir. Bununla birlikte, T.C.'nin kuruluşundan itibaren Bulgaristan'dan ve Yunanistan'dan göç hareketleri gerçekleşmiştir. Yapılan mübadele antlaşmasına göre 1923-1945 yılları arasında Yunanistan'dan ve Bulgaristan'dan yaklaşık 850.000 kişi Türkiye'ye gelmiştir. Aynı şekilde, Yugoslavya'dan 112.000, Romanya'dan 117.000 kişi Türkiye topraklarına göç etmiştir. Kosova Savaşı sırasında ise yaklaşık 18.000 kişi Türkiye'ye sığınmış, bu kişilerin bir kısmı savaşın bitmesiyle birlikte ülkelerine geri dönmüşlerdir. 2011 yılında Suriye'de başlayan ve halen devam eden iç savaş sebebiyle milyonlarca kişi ülkesini terk etmek zorunda kalmıştır. Ağırlıklı olarak komşu ülkelere ve Avrupa ülkelerine göç eden Suriyeliler Türkiye'ye de göç etmiştir. 04 Nisan 2019 tarihi itibarıyla Türkiye'de kayıtlı bulunan Suriyeli sayısı 3.630.767 kişidir. İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü tarafından 8 Mart 2019 tarihinde yapılan açıklamaya göre ülkesine dönüş yapan Suriyeli sayısı ise 314.590 kişidir (Bahadır & Busenaz, 2019: 10).

TCK'nun 80. maddesi yukarıdaki şekli ile insan ticaretine karşı cezai yaptırımlar öngörmekte, ancak cinsel istismar veya fuhuş istismarı ibareleri açıkça yer almadığı için cinsel sömürü amaçlı insan ticareti hususunda düzenleme getirmemekteydi. Bu durum, fuhuşa yönelik istismarın insan ticareti olarak değerlendirilmemesi, TCK 227. maddesi ile düzenlenen fuhuşa Sürükleme suçu olarak cezai işlem yapılmasına yol açmıştır. Oysaki bu suçun insan Ticareti olarak kanunda açıkça yer alması hem cezai yaptırımın fazlalığı hem de mağdur açısından yaratacağı sonuçlar nedeniyle oldukça önemlidir. Bu nedenle, 80. maddeye dair eleştiriler yapılmış ve Türkiye'de Görülen insan ticareti vakalarının hemen hemen tümünü oluşturan cinsel istismarın

Madde kapsamına alınması gerekliliği üzerinde durulmuştur. Çalışmadan da Yararlandığımız "Türkiye’de insan Ticareti ile Mücadele Yasa Uygulama ile İliği Stratejik Bir Yaklaşım" raporunun yayınlanmasını takiben 06.12.2006 tarihinde TCK’nun 80. ve 227. maddelerinde gerekli değişiklikler yapılmıştır. Kanunun 80 inci maddesinin birinci fıkrası su şekilde değiştirilmiştir: "(1). Zorla çalıştırmak, hizmet ettirmek, fuhuş yaptırmak veya esarete tâbi kılmak ya da vücut Organlarının verilmesini sağlamak maksadıyla tehdit, baskı, cebir veya şiddet uygulamak, nüfuzu Kötüye kullanmak, kandırmak veya kişiler üzerindeki denetim olanaklarından veya çaresizliklerinden yararlanarak rızalarını elde etmek suretiyle kişileri ülkeye sokan, ülke dışına çıkararak, tedarik eden, Kaçıran, bir yerden başka bir yere götüren veya sevk eden ya da barındıran kimseye sekiz yıldan on iki Yıla kadar hapis ve on bin güne kadar adlî para cezası verilir." Bu değişiklik ile insan ticaretinin en önemli ayağı olan zorla fuhuşsun 80. Madde kapsamına alınmasıyla iç hukukumuzda insan ticaretinin her türüne yönelik cezai yaptırım uygulanması sağlanmış olup, Türkiye’nin özellikle kadın ticareti boyutunda verdiği mücadelede oldukça önemli bir adım atılmıştır (Vural, 2007: 87).

Düzensiz Göçle Mücadele Stratejileri: 2015-2018 yıllarını kapsayan Düzensiz Göçle Mücadele Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı ile ülkemizin düzensiz göçle mücadelesinde stratejik hedefler belirlenmiş ve hayata geçirilmesi amacıyla çalışmalar yürütülmüştür. Bu dönemin sona ermesiyle birlikte 2021-2025 yıllarını kapsayan Düzensiz Göçle Mücadele Strateji Belgesi ve Ulusal Eylem Planı hazırlanarak yürürlüğe sokulmuştur. Bu eylem planı ile;

- Düzensiz Göçü Kaynağında Önlemeye Yönelik Ulusal ve Uluslararası Mekanizmalar ve İş Birliklerinin Güçlendirilmesi,
- Sınır Güvenliğinin Arttırılması ve Düzensiz Göçle Mücadele Alanında Tedbirler Geliştirilmesi
- Yabancı İş Gücü Göçünün Etkin ve Kapsamlı Politikalarla Yönetilmesi
- Düzensiz Göçmenlere İlişkin Ülke İçerisindeki İşlemlerin İnsan Hakları Odaklı Yürütülmesi, Hassas Durumdaki Düzensiz Göçmenlerin Korunmasına Yönelik Çalışmaların Arttırılması ve Düzensiz Göçle Mücadelede Kanıtı Dayalı Politikalar Üretilmesi
- Düzensiz Göçmenlerin İnsan Hakları Standartları Çerçevesinde Geri Gönderilmesi Sisteminin Güçlendirilmesi ve Yeniden Uyumlarının Sağlanması stratejik öncelikleri belirlenmiş olup düzensiz göçle mücadele alanında görev alan tüm kamu

kurum ve kuruluşları ile sivil toplum kuruluşlarının katkıları doğrultusunda bu stratejik önceliklerin hayata geçirilmesi hedeflenmektedir.

Gönüllü Geri Dönüş : Ülkemizin içerisinde bulunduğu coğrafi ve stratejik konumuna ek olarak gelişen bir ekonomiye sahip olması, ülkemizi artık bir transit ülke konumundan çıkararak düzensiz göçmenler için hedef ülke haline getirmiştir. Bu durum son yıllarda düzensiz göçmenler için çekim unsuru oluşturmakta ve ülkemiz sınırları içerisinde yakalanan düzensiz göçmen sayısının kayda değer bir seviyede artmasına sebebiyet vermektedir.

-Düzensiz göçle mücadele edebilmek için, düzensiz göçmenlerin sınır dışı edilerek ülkemizden çıkarılmaları tek başına yeterli bir araç olmayıp sınır dışı edilen düzensiz göçmenlerin ülkemize tekrar dönmelerinin engellenmesi temel hedeflerden biridir. Bu maksatla; düzensiz göçmenlerin menşe ülkelerindeki durumlarının iyileştirilmesinin sağlanması, insan onuruna yakışır, uluslararası standartlara uygun ve gönüllülük temelinde ülkemizden çıkışlarının sağlanması amaçlanmaktadır.

-Bu kapsamda Ulusal Destekli Gönüllü Geri Dönüş Mekanizmasının temellerini oluşturmak amacıyla 24 Aralık 2019 tarihinde 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununda ek düzenleme yapılmıştır.

-Bu düzenlemeyle birlikte Göç İdaresi Genel Müdürlüğü ülkesine/üçüncü ülkeye gönüllü olarak çıkış yapmak isteyen düzensiz göçmenlere, insan ticareti mağdurlarına ve uluslararası koruma başvuru sürecindeki yabancılara " Gönüllü Geri Dönüş Yönetmeliği" ile belirlenen destekler sağlanabilecektir.

-Bu mekanizma ile düzensiz göçmenlerin geri dönüşleri gönüllülük temelinde gerçekleştirilecek olup geri gönderme merkezlerinde kalış sürelerinin kısıllacağı, idare ile yabancı arasındaki uyuşmazlıklardan kaynaklanan idari davaların ortadan kalkacağı ve geri dönüş işlemlerine ilişkin idare üzerindeki maddi yükün azalacağı öngörülmektedir.

-24.12.2019 tarihli ve 7196 sayılı kanun ile 6458 Sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununun dördüncü bölümünde değişiklikler yapılmış ve yeni maddeler eklenmiştir.

-2020/17 sayılı Tehdit İş ve İşlemlerine ilişkin Genelge ile yabancıların haklarında düzenlenen yurda giriş yasaklarına ilişkin düzenlemeler ve güncelleme yapılmıştır. Yasadışı göçle mücadele artık ülkelerin kendi kaderlerini tayin etme meselesi değil. Bu konuda milletler; İkili, bölgesel ve küresel gruplar oluşturarak bu mücadeleyi

sürdürme eğiliminde olmuşlardır. Türkiye, yasadışı göç alanında daha etkin ve verimli çalışma sağlamak için birçok ulusal ve uluslararası kurumla çalışmıştır. İşbirliği içinde önde gelen kurumlar arasında Birleşmiş Milletler Göç Ajansı, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği, ICPMD ve çeşitli ulusal sivil toplum kuruluşları bulunmaktadır.

Türkiye, yasadışı göçü önlemek, yasadışı göçle mücadelede kalıcı çözümler bulmak ve 13 uluslararası kuruluşun katıldığı sürdürülebilir göç yönetimi politikaları geliştirmek amacıyla Ocak 2006'nın başlarında Budapeşte Süreci'nin başkanlığını devraldı. 53 katılımcı ülke ve 4 gözlemci ülke ile. Türkiye, yasadışı göçle mücadeleye verdiği önemin bir göstergesi olarak öncü olan İpek Yolu Çalışma Grubu'nun kurulmasını garanti altına almış, göç güzergahı üzerinde menşe, geçiş ve varış ülkelerini bir araya getirmeyi mümkün kılmıştır.

Ayrıca, ICMPD, tarafından yürütülen Akdeniz bölgesindeki Transit Göç Diyalogu'na da katkıda bulunmaktadır.

28 Mayıs 2012'de Türkiye, yasadışı göçü önlemek için FRONTEX (Avrupa Birliği Sınır Güvenlik Birimi) ile bir mutabakat zaptı imzaladı (www.goc.gov.tr).

Türkiye üzerine düşen her türlü görevi yapıyor. Asya, Orta Doğu ve Avrupa arasındaki yolların kesiştiği noktadaki coğrafi konumu, çok sayıda ülkeyle siyasi sınırının olması, ülkeyi çevreleyen uzun sahil şeridi gibi özellikleri ve sınır aşan örgütlü suçların yarattığı tehlike gibi nedenler, Türkiye'nin insan ticaretinin geçiş noktası ve hedef ülke konumunda olması riskini beraberinde getiriyor. İçişleri Bakanlığının "2019 Türkiye İnsan Ticaretiyle Mücadele Yıllık Raporu"na göre, 2015-2019 döneminde Türkiye'de tanımlanan mağdur sayısı artarken, görülme biçimlerinden cinsel sömürü ve işgücü sömürsü ilk sıralarda yer alıyor. Buna göre, Türkiye'de tanımlanan insan ticareti mağduru sayısı raporda belirtilen tüm sömürü şekillerinde 2015'te 108, 2016'da 181, 2017'de 303, 2018'de 134 ve 2019'da 215 olarak kaydedildi. Öte yandan, 2015-2019 yıllarında mağdurların yüzde 21'inin çocuk, yüzde 69'unun ise 18-35 yaş aralığında olduğu bilgisi öne çıkıyor. Söz konusu rapora göre, insan ticaretiyle mücadele önleme, koruma, kovuşturma ve iş birliği alanlarında yürütülen etkin çalışmalarla mümkün olabiliyor. Türkiye, bu 4 alanda tüm kamu kurumları, sivil toplum örgütleri ve uluslararası örgütler ile insan ticaretiyle mücadelesini aktif ve kararlı şekilde sürdürüyor, uluslararası camianın sorumlu bir üyesi olarak üzerine düşen her türlü önlemi alıyor. Dışişleri Bakanlığından edinilen bilgilere göre, bu mücadele kapsamında TCK'nda insan

ticareti ve göçmen kaçakçılığı 2005'te suç olarak tanımlandı, bu suçları işleyenlere 8 yıldan 12 yıla kadar hapis ve on bin güne kadar adli para cezası getirildi. Birleşmiş Milletlerin (BM) 2003'te yürürlüğe giren Sınır aşan Örgütlü Suçlarla Mücadele Sözleşmesi (Palermo Sözleşmesi) ve Sözleşme'ye ek "İnsan Ticaretinin, Özellikle Kadın ve Çocuk Ticaretinin Önlenmesine, Durdurulmasına ve Cezalandırılmasına ilişkin Protokol"ünü ilk imzalayan ülkelerden olan Türkiye, Avrupa Konseyi İnsan Ticaretiyle Mücadele Sözleşmesi'ni de (GRETA) 19 Mart 2009'da imzaladı. Palermo Protokolü'ne taraf olmasından itibaren Türkiye'de insan ticareti suçuyla mücadele için birçok çalışma yapılmaya başlandı, uygulamada en yüksek verimi alabilmek için bu konuda görevli aktörlerin eğitimine önem verildi. İnsan ticaretiyle mücadele konusunda ilgili tüm kurum ve kuruluşlar arasında eşgüdümü sağlamak amacıyla Ekim 2002'de Dışişleri Bakanlığı başkanlığında "İnsan Ticareti ile Mücadele Ulusal Görev Gücü" kuruldu. Bunların yanı sıra "Mağdur Destek Programı" ve "Gönüllü ve Güvenli Geri Dönüş Programı" da dâhil olmak üzere, Türkiye insan ticaretiyle mücadele çalışmaları ve mağdurların desteklenmesine ilişkin çeşitli düzenlemelerde bulundu. Uluslararası iş birliği çalışmaları Türkiye, öte yandan insan ticaretiyle mücadele alanında Belarus, Gürcistan, Kırgızistan, Moldova ve Ukrayna ile iş birliği protokolleri imzaladı. İnsan ticaretinde kaynak konumunda olan ülkelerle İçişleri Bakanlıkları arasındaki iş birliği çerçevesinde ortak operasyonlar düzenleyen Türkiye, Uluslararası Göç Örgütü (IOM) ile göç konularının yanı sıra insan ticareti ile mücadele alanında da iş birliği sürdürüyor (Anadolu Ajansı, 2021).

SONUÇ

İkinci Dünya Savaşı ve binlerce masum insanın öldürülmesinin ardından hükümetler, insanoğlunun asgari haklarını korumak için anlaşmalar ve yasalar çıkarmaya başladı. İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesiyle birlikte insan hakları doğmuştur ve birçok insan hakları sözleşmesi (kadın, çocuk ve işçi hakları gibi...) bu tarihe kadar uzanmaktadır. Ama önemli olan ne yazık ki pek çok insan hakları kanunu ve sözleşmesinin zorunlu olmaması ve tavsiye mektubuna benzer olmasıdır. Çünkü yeterli yaptırım garantisi yoktur ve haber yasalarını uygulamak zorunlu değildir. Ne yazık ki, birçok ülke ulusal (yerel) yasaları diğer insan hakları yasalarına tercih ediyor. Birçok ülke bahis haklarını bile kullandı ve sadece

anlaşmalara katıldı ve onaylamadı. İnsan hakları ve insan onuru söz konusu olduğunda, ülkelerin herhangi bir koşul koyması rasyonel ve mantıklı değil gibi görünüyor. Hükümetler arasındaki bu yüksek hacimli sözleşmelere ve anlaşmalara rağmen, her yıl insan tacirlerinin pençelerine yakalanan çok sayıda insan görüyoruz. Birçok insan hedef ülkeye varamadan (ya trafik kazaları ya da kimliği belirsiz kaçakçılar tarafından) öldürülür ve tüm malları yok edilir.

Bu suçla ilgili akıllarda her zaman oluşan büyük soru, genellikle hedef ülke olan Avrupa ülkeleri başta olmak üzere, sınırlardaki farklı hükümetlerin tüm çabalarına ve izlemelerine rağmen, neden ilgili davalardan gelen haberler? İnsan ticaretine indirgeniyor mu yoksa engellenmiyor mu?

Birçok ilgili yasal site kurbanların sayısını azaltmaktan bahsediyor, ancak yasa dışı göçmenlerin sayısı hakkında kesin istatistiklere sahip olmadığımız sürece, özellikle bu insanların çoğu hedef ülkeye su yoluyla yasa dışı teknelerle göç ettiğinden. Menşe, transit ve varış ülkelerinin sınırlarının daha fazla izlenmesi gerekiyor gibi görünüyor. Vicdanlı ve akıllı polis memurları, kaçakçıların (insan, eşya, uyuşturucu, uyuşturucu vb.) farklı ülkelerin topraklarına girişini engellemek için en önemli ilkelerden biridir. Maalesef bazı yetkililer para karşılığında geçmeye isteklidirler (rüşvet) Sınırların kurbanı olurlar.

Önlemek her zaman tedavi etmekten daha iyidir ve hükümetlerin insan ticaretinin artmasını önlemek için her türlü çabayı göstermeleri ve insan ticareti suçunu ana hedef olarak önlemeleri mantıklıdır. Bu, hükümetlerin birbirleriyle ilişkilerinin genişletilmesini ve ikili veya çok taraflı işbirliğini gerektirir. İnsan ve göçmen kaçakçılığıyla mücadelede mümkün olan tüm imkân ve araçlar kullanılmalıdır. Eğitim, ekonomik ve güvenlik faaliyetleri, mağdurların acı ve ıstırabını azaltmada etkili ve faydalı görünmektedir.

Eğer bütün devletler mağdurlar için güvenlik ve ekonomik güvenlik sağlasalar, kayma ve hata yapma olasılıkları daha düşüktür. Bu makalenin sonundaki son önemli nokta, mağdurlara suçlu muamelesi yapılmaması gerektiğidir, çünkü şiddet ve hakaret içeren davranışlar mağdurları ve hatta yakınlarının psikolojik ve fiziksel sorunlarını ağırlaştıracaktır. Mağdurları bir psikolog veya doktor gözetiminde

olması, iyileşme sürecinin daha iyi ve daha hızlı olması için daha iyidir. Mağdurun yasal sorunlarını ve sorularını ele almak için bir avukata veya hukuk danışmanına da danışılmalıdır. Bir mağduru ülkeye geri getirmek için, ülkeye geldikten sonra bile dönüş yolunda tehlikede olmadığına dair güvence verilmelidir.

YAZARIN BEYANI

Katkı Oranı Beyanı: Yazar çalışmaya tek başına katkı sağlamıştır.

Destek ve Teşekkür Beyanı: Çalışmada herhangi bir kurum ya da kuruluştan destek alınmamıştır.

Çatışma Beyanı: Çalışmada herhangi bir potansiyel çıkar çatışması söz konusu değildir.

KAYNAKÇA

Albanese, J. S., (2017), Transnational Crime, oxfordbibliographies.com.

Bose, M., (1984), Bonded Labour Modern Slavery, Ph.D. Thesis,

Biabani , G. H. & Roghani, A., (2011), İnsan Ticareti, Modern Cinsel Kölelikle Aynı Şeydir, Uluslararası Polis Araştırmaları Dergisi.

Eslami, R. & Ebuturabi, F., (2020), Hukukta İnsan Ticaretiyle Mücadele için Yasal Önlemler, Uluslararası Hukuk Dergisi.

Foroughi, Y., (2011), Modern İnsan Ticareti veya Kölelik; Nedenler ve Yaralanmalar, Uluslararası Polis Araştırmaları Dergisi.

Hatamzade, A., (2014), Organize Suçlar, Beşeri Bilimler ve İslami Bilimlerin Çevrimiçi Veritabanı.

Haghighi, Z. & Moghadam, M., (2021), Karşılaştırmalı Çalışma ile İnsan Ticaretinin Durumsal Önlenmesi, Beşeri Bilimlerde Bölgesel Bilimsel Araştırma Konferansı.

Miraglia, P., Ochoa, R. & Briscoe, I., (2012), Transnational Organised Crime and Fragile States, OECD Development Co-Operation.

Sotoudeh, M. & Dindar, R., (2015), İnsan Ticareti Mağdurlarını Destekleyen Uluslararası Belge ve Sözleşmelerin Gözden Geçirilmesi, Uluslararası Polis Araştırmaları Dergisi.

Taheri, A. S. & Manteghi, F., (2021), Geçmişten Günümüze Köleliğin Kaldırılması: Uluslararası Mahkemelerin Belge ve Kararlarında Kölelik Kavramının Gelişimini, Hukuki Bilimsel Araştırmalar Dergisi.

Vural, D. G., (2007), Uluslararası Göçmen Kaçakçılığı ve İnsan ticaret, Süleyman Demirel Üniversitesi.

Zare, M. R., (2016), Uluslararası Hukuk Işığında İnsan Ticareti ve Yasadışı Göçmen Krizi ve AB'nin Bu Krize Tepkisi, İkinci Uluslararası Beşeri Bilimlerde Yeni Yaklaşımlar Konferansı.